

Eartheater, noviteit van Flakkeese makelij, in gebruik genomen

Stad aan 't Haringvliet

geplaatst op 30-06-2009 09:57 • door Redactie Eilandennieuws

Enorm trots zijn ze: Laurens Maliepaard van het gelijknamige bloembollenbedrijf in Stad aan het Haringvliet en zijn vaste medewerker Herbert Grootenboer. Vorige week namen ze, na maanden intensieve arbeid, hun zelf ontwikkelde en gebouwde bollenspoelmachine in gebruik. Een spannend moment voor de heren, maar gelukkig werkte de machine helemaal naar wens. Het enorme gevaarte met de toepasselijke naam 'Eartheater' weegt zo'n 42 ton, is ruim 3 meter breed, 14 meter lang, maar is desondanks zeer wendbaar en kan zelfs helemaal worden ingeklapt.

Temidden van de tractoren de Eartheater, de trots van bloembollenbedrijf Maliepaard.

Op het bureau van Laurens liggen zomaar een paar schetsjes. “Dat is de complete tekening”, lacht hij, “meer staat er echt niet op papier. Het is een heus praktijkproject geweest. Herbert was de technische man in het geheel. Hij heeft veel ervaring met landbouwmachines. Samen met een aantal ZZP-ers heeft hij de machine gebouwd. Mijn rol bestond voornamelijk uit het doen van expertise en het leveren van de benodigde onderdelen”.

Laurens Maliepaard teelt al jaren bloembollen voor de binnenlandse broeierij (de tulpenbroeiers) en voor de export. Dit jaar had hij zo’n 115 hectare tot zijn beschikking. “Ieder jaar was het weer een probleem om de bollen onbeschadigd te rooien”, vertelt hij. “Bij het rooien van de bollen komt altijd heel veel grond mee. Dat heeft twee grote nadelen. Het eerste nadeel is dat de meegerooide kluiten de bollen kunnen beschadigen en het tweede nadeel is dat alle overtollig meegerooide grond weer teruggereden moet worden naar het perceel. Soms bracht je 80% grond naar de schuur en maar 20% bollen. Daar wilden we een oplossing voor vinden. Zo hebben we gekeken in de bollenstreek, want daar wordt veelal gewerkt met netten, die de bollen als het ware uit de grond zeven. Het nadeel hiervan vonden wij, dat de capaciteit heel erg laag is. Dat schiet niet op als je 115 hectare hebt. Wij wilden een snellere manier. Dus zijn we eens gaan peilen bij collega’s in de buurt. Bij al die collega’s hebben we de meest positieve punten gecombineerd en hiervan een concept gemaakt. Zo werken de gebroeders Dogterom uit Oude-Tonghe al met een waterbak. Dat was eigenlijk de belangrijkste basis voor onze uiteindelijke ‘Earthater’”.

“Het principe van de Earthater is simpel”, voegt Herbert eraan toe. “De bollen worden op de oude manier gerooid, maar belanden niet meer rechtstreeks in de kiepwagen, maar in de spoelmachine. Dit is een soort tank gevuld met water. Doordat het water in de tank op de juiste manier vervuild wordt met grond (dus met homogeen vervuild water) blijven de bollen drijven. De truc was om uit te vinden hoe dik het water precies moet zijn om dat drijven te bewerkstelligen en hoe we die juiste dikte automatisch konden regelen. Daarnaast moesten we een manier vinden om de spoelmachine te laten rijden. Zo kwamen we uit op het chassis van een bietenrooier. Die had hiervoor het meest geschikte onderstel”.

“Samen zijn we naar Frankrijk gegaan en hebben daar twee bietenrooiers gekocht”, vult Laurens aan. “De ene hebben we zelf compleet ontmanteld en daarna van de grond af aan opgebouwd tot spoelmachine. De andere is naar onze collega Vidofleur in Ooltgensplaat gegaan. Zij vonden ons concept erg goed en wilden graag zo’n zelfde machine. Tijdens het opbouwen hebben zij alles stukje voor stukje gekopieerd en nu rijdt daar dus een exact hetzelfde exemplaar. Tot nog toe tot grote tevredenheid. Natuurlijk was het even spannend vorige week toen hij voor het eerst het land op reed, maar alles ging goed. Door de zeswielaandrijving rijdt hij zeer gemakkelijk en is bovendien zeer wendbaar. We kunnen nu zo’n 6 hectare per dag rooien. Vanuit de spoelmachine gaan de bollen in de tractor, die de

lading naar de schuur brengt. Die tractor hoeft nu maar 1 keer per uur te lossen in plaats van 5 tot 6 keer. Dat scheelt heel wat ritjes en overlast voor de bewoners van ons dorp, wat zeker ook voor hen zeer prettig is”.

Bij de schuur worden de bollen nogmaals schoongespoeld en vervolgens gepeld. Daarna worden ze in kubkisten gedraaid. Deze hebben een gaasbodem. Door middel van een blaassysteem onder de kisten worden de bollen gedroogd. Als de bovenste bollen droog zijn, weet men dat alles droog is en kunnen ze naar de afnemers. Dagelijks gaan ongeveer 200 kubkisten de deur uit.

Het is nu dus een drukte van belang bij het bloembollenbedrijf van Laurens. Dit duurt nog zo'n 4 a 5 weken, dan zijn alle bollen verwerkt. Dan is er weer even rust. Rust waar Laurens en ook Herbert hard aan toe zijn. “Vanaf november vorig jaar zijn we werkelijk iedere dag van ‘s morgens vroeg tot ‘s avonds laat bezig geweest met de Eartheater” om hem op tijd af te krijgen”, zeggen de heren tot slot. “Dat was best vermoeiend. Maar als je dan ziet dat het allemaal werkt en je inspanningen niet voor niets zijn geweest, dan ben je al die uurtjes en die vermoeidheid in één klap helemaal vergeten”.